

Hud 19/02

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 14397.

Kl. ~~3 b 18~~ 19/02
36 ~~27/72~~

Carl Hugo Johanson
(Los Angeles, California, Stany Zjednoczone Ameryki).

Rękawiczka.

Zgłoszono 17 grudnia 1930 r.
Udzielono 4 września 1931 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy rękawiczek, w których niema zwykłego otworu dla kciuka na ich wewnętrznej stronie, wskutek czego odpada szew, powstający przez przymocowanie kciuka.

Rękawiczka według wynalazku wykonana jest tylko z trzech części, mianowicie z dwóch w zasadzie równych części materiału, które okrywają wewnętrzną stronę ręki względnie jej górną stronę oraz palce, przyczem części te zaopatrzone są w kawałek materiału okrywający kciuk, oraz pasek łączący, biegnący z jednej strony przegubu ręki do różnych palców i do kciuka i kończący się na drugiej stronie przegubu ręki; pasek łączący może się także

rozpoczynać dopiero na końcu małego palca, przebiegać wzdłuż różnych stron podłużnych palców i kończyć się na końcu palca wskazującego.

Na załączonym rysunku przedstawiono kilka przykładów wykonania rękawiczki według wynalazku. Fig. 1 przedstawia części materiału ułożone jedna na drugiej, które okrywają górną i dolną stronę ręki, w widoku zgóry, przyczem części te nie są jeszcze zeszyte; fig. 2 — pasek łączący wszywany pomiędzy obie części rękawiczki w widoku; fig. 3 — rękawiczkę z paskiem łączącym między końcem palca wskazującego i końcem małego palca; fig. 4 — rękawiczkę roboczą z podszewką i ze

stożkową częścią przegubową; fig. 5 — rękawiczkę balową; fig. 6 — jednolity kawałek materiału w widoku z góry, który tworzy obydwie strony rękawiczki, a fig. 7 — jednolity kawałek materiału jak na fig. 6 z przyszytymi do niego częściami dla kciuków.

Według wynalazku kroi się górną część 2 rękawiczki i część 3, okrywającą wewnętrzną stronę ręki, zapomocą wycinania lub też w inny sposób, przyczem każda z tych części posiada palce 4 i część kciukową 5. Obydwa kawałki materiału 2 i 3 są równe, z tą różnicą, że palce górnej części 2 rękawiczki są głębiej wcięte, w tym celu, żeby rękawiczki przylegały dokładnie do ręki między palcami.

Przy wyrobie rękawiczek roboczych górna część 2 rękawiczki powinna być znacznie mniejsza na obwodzie niż część 3, okrywająca wewnętrzną stronę ręki, żeby przy użyciu grubszego materiału na część 3 rękawiczki niż na jej górną część 2, w celu powiększenia jej trwałości, szew łączący 7 był odsunięty od wewnętrznej strony ręki i był w ten sposób chroniony, podczas gdy szew 8 znajduje się istotnie z boku ręki. Części 2 i 3 rękawiczki zeszywa się bezpośrednio ich brzegami, jak to uwidoczniają szwy 7 i 8, z prostymi brzegami wąskiego paska łączącego 9. Pasek rozpoczyna się przy części przegubowej rękawiczki, sięga do palca, przebiega dookoła wszystkich palców i kciuka i kończy się z drugiej strony części przegubowej (fig. 4).

W przykładzie wykonania według fig. 3 części 2 i 3 rękawiczki są po bokach przegubu ręki bezpośrednio zeszyte zapomocą szwu 10. Szew biegnie wzdłuż brzegów kciuka aż do czubka palca wskazującego *a*, podczas gdy z drugiej strony szew *b* kończy się na czubku małego palca. Pomiedzy szwami *a* i *b* znajduje się pasek łączący 9, biegnący wzdłuż palców.

W żadnej z części 2 i 3 rękawiczki we-

dług wynalazku niema otworu dla kciuka, wskutek czego niema także szwu, który w znanych rękawiczkach powstaje przez u-mocowanie kciuka. Wskutek tego trwałość rękawiczki według wynalazku jest znacznie większa.

Jeżeli części 2 i 3 rękawiczki są równe (fig. 1) i przy przegubie ręki stożkowe (fig. 4), to można rękawiczkę nosić na prawej i na lewej ręce, wskutek czego trwałość jej się powiększa.

W tym przypadku, gdy części 2 i 3 rękawiczki są połączone zapomocą paska 9 tylko między palcami, jak np. rękawiczki balowe (fig. 3), część 2 rękawiczki powinna być nieco większa od części 3 okrywającej górną stronę ręki, żeby w ten sposób wyrównać brak paska łączącego 12 (fig. 5).

Fig. 5 przedstawia cały kawałek materiału 25, który nakrywa obie strony ręki. Obie połowy 2 i 3 składa się wzdłuż linii środkowej 26, przechodzącej między połączonymi małymi palcami, nakłada jedną na drugą i zeszywa na brzegach, włączając pasek łączący 9. Ponieważ części 5 kciuka są połączone z wymienionym kawałkiem materiału, to do całkowitego wykonania rękawiczki potrzebne są tylko części 9 i 25.

Fig. 7 przedstawia kawałek materiału jak na fig. 6, z tą różnicą, że części służące do uformowania kciuka 5 są przyszyte szwem 27. Przy tem wykonaniu odpada konieczność wycinania otworu w materiale 25 przy przymocowaniu kciuka.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Rękawiczka, znamienna tem, że dwa zasadniczo równe kawałki materiału (2, 3), okrywające wewnętrzną i zewnętrzną stronę ręki, palce i kciuk, są zeszyte wzdłuż swych brzegów, przyczem otwór dla kciuka w częściach materiału, a zwłaszcza szwy są zbędne.

2. Rękawiczka według zastrz. 1, znamienna tem, że między brzegami we-

wewnętrznej i zewnętrznej części (2, 3) rękawiczki znajduje się pasek łączący (9), którego brzegi podłużne są zeszyte z brzegami części rękawiczki.

3. Rękawiczka według zastrz. 1 i 2, znamienna tem, że pasek łączący (9) biegnie od małego palca wzdłuż boków innych palców do palca wskazującego.

4. Rękawiczka według zastrz. 1 i 2, znamienna tem, że pasek łączący (9) biegnie z jednej strony przegubu ręki do małego palca, potem wzdłuż boków innych

palców i kciuka aż na drugą stronę przegubu ręki.

5. Rękawiczka według zastrz. 1, znamienna tem, że obie części (2, 3) materiału stanowią jeden kawałek materiału (25), złożony wzdłuż linii środkowej (26), przechodzącej między małymi palcami.

Carl Hugo Johanson.
Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

